

ὁ²⁶/πρισμένα καὶ βουλωμένα (εἰ)ς σὲ λόγουμας, ἀπὸ τὸν κύρ Χ (ατζῆ) Θεόδωρον, κατὰ ²⁷/ τὴν [[ἄνωθεν]] ἰὸπισθεν ἀπόφασίν μας, καὶ μὲ τὴν (εἴ)δησιν τοῦ Κωμησιονίου, τοῦ Μπαρόν ²⁸/ Μάρινγγια, ἐδόθησάν τοῦ τούρκου Ἀλῆ ἀγά οὕτως βουλωμένα, καὶ ἔστω (εἰ)ς ²⁹/ ἔνδ(ει)ξιν.

στ. 27 Η εγγραφή αυτή έπεται χρονικά –αλλά και ουσιαστικά–, της «ἰπισθεν» αποφάσεως, δηλ. της εγγρ. 207 που ακολουθεί, και σε εκτέλεση της οποίας γίνεται η καταβολή (στ. 13-18). Καταχωρίσθηκε στο τέλος του φ 96r, όπου υπήρχε κενό.

207

1774/V/12(1)

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 96v

σχ. 204, 206

Απόφαση οριστική. Αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως με παρέμβαση τρίτου. Συντηρητική κατάσχεση. Εκκρεμοδικία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
1774 Μαΐου 12/1
3/ (εἰ)ς ταῖς 21 τοῦ ἀπρητίου μηνός ἐξετάχθηκεν ἡ ὑπόδεσις τοῦ Ἀλιαγὰ μὲ τὸν ³/ Χατζῆ Θεόδωρον διὰ τὰ οὐ(γκρικά) F. 170" ὅπου ἀλικότισεν ὁ Κάρ<ολ>ος (εἰ)ς τὴν Τόρδαν, λέγωντας ⁴/ ὅτι ὁ Ἀλιαγὰς νὰ μὴν (εἴ)τον ἀλικοτισμένα καὶ ἀποφασίσθη εἰς τὴν ἀπερασμένην συνάθρισιν ⁵/ ὅτι νὰ φέρη [ο Χατζῆ Θεόδωρος] ἀτεστάτο ἀπὸ τὴν Τόρδαν ἀπὸ τὸ μαγιστράτο ἐὰν ἀλιθῶς τὰ ἀλ⁶/κότισεν. καὶ οὕτως μᾶς ἤφερεν ὁ ἄνωθεν Χατζῆς Θεόδωρος ἀτεστάτο ἀπὸ τὴν Τόρδαν ⁷/ ὅτι ἀλιθῶς ὁ Κάρ<ολ>(ος) τὰ ἀληκότισεν (εἰ)ς τὴν Τόρδαν (εἰ)ς τοὺς 1773 δεκεμβρίου 8 (εἰ)ς ⁸/ τοὺς συντρόφους τοῦ Χατζῆ Θεόδωρου, νὰ μὴν δοθοῦν ἕως ὅπου νὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόδεσις τοῦ Κάρ<ολ>ου ⁹/ ὅπου ἔχ(ει) μὲ τὸν Ἀλιαγὰ, ὡς καθὼς φανερόν(ει) καὶ τὸ ἀτεστάτο. ὅθεν ὁ μ(έν) Χατζῆ ¹⁰/ Θεόδωρος ἀδωώνεται κατὰ τὸ ἀτεστάτο τοῦ ὅπου ἤφερεν ὁ δὲ Ἀλιαγὰς λέγ(ει) ὅτι τὸ ¹¹/ ἀτεστάτο δὲν (εἴ)ναι ἀπὸ τὸ μαγιστράτο ἀλλὰ ἀπὸ τὸν σόλγαμπιρέο καὶ ζητὰ τὴν ¹²/ κόποιαν νὰ τοῦ δοθῇ διὰ νὰ ζητήσῃ τὰ ἔξοδά τοῦ ἀπὸ τὸ μαγιστράτο τῆς Τόρδας ¹³/ καὶ τοῦ δίδεται. διὰ δὲ τὰ ἄνωθεν ἄσπρα με τὸ νὰ (εἴ)τον ἀλικοτισμ(έν)α ἀπὸ τὸν Κάρολαν ¹⁴/ διὰ τὴν κρίσιν ὅπου ἔχ(ει) μὲ τὸν Ἀλιαγὰ, ἐπειδήτις καὶ ὁ Ἀλιαγὰς νὰ ἔβαλεν ἀρκετόν ¹⁵/ καουτζιόν<ι> (εἰ)ς τὸ μαγιστράτο τῆς Τόρδας καὶ μὲ τὸ νὰ κρένου- νται καὶ τώρα ἐδῶ (εἰ)ς τὸ κροῖ¹⁶/τίριον καὶ νὰ ἔδοσεν καὶ κηφιλεμὲν πρέ- π(ει) νὰ τοῦ τὰ δόσωμ(εν). πλὴν τὴν ἡδῖαν ¹⁷/ ὥραν ἦλθεν καὶ ἐπροτοστο- λοῖσεν ὁ Κάρ<ολ>(ος) καὶ ἔβαλεν προτεστάτο καὶ τὰ ἀλικότισεν. ¹⁸/

ὅθεν μέν(ει) ἕως νὰ προσφερθῇ (εἰ)ς τὸ κομισιόνι οὕτως καὶ ἔστω.

¹⁹⁻²² / Ἰωάννης τζηγγ(ού) νῦν προεστῶς *mrw*, Μανηκάτης Σαφράν(ος) *mr*,
 δωμᾶς βελλερᾶς *mr*, Κόνσταντηνος *Agrassy mr*, γιάνης μαβροδῆς *mr*
 [χ.γρ.], Μανόλης Κωνστ(αν)τίν(ου) *mrw*, Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου)
 καπετάνος *mpa*.

στ. 2-9 Ιστορικό. Κατάθεση αποδεικτικών στοιχείων.

στ. 9-14 Απαλλαγή του εναγομένου. Ένσταση του ενάγοντος ότι η βεβαιώση που προσκόμισε ο εναγόμενος δεν είναι από την αρχή που είχε ορίσει το Κριτήριο, αλλά από απλό αξιωματούχο της Διοικήσεως. Αίτηση αντιγράφου της βεβαιώσεως, για να ζητήσει από το τρανσυλβανικό δικαστήριο τα έξοδα της δίκης.

στ. 13-16 Το Κριτήριο αποφασίζει να αποδεσμεύσει το τίμημα και να το αναλάβει ο ενάγων, επειδή, αφ' ενός, η συντηρητική κατάσχεση που είχε διατάξει το τρανσυλβανικό δικαστήριο αφορούσε σε δίκη μεταξύ αυτού και του αντιπροσώπου του για άλλη αιτία και, αφ' ετέρου, επειδή είχε δοθεί εγγυοδοσία σε εκείνο το δικαστήριο και εγγύηση στο Κριτήριο («κηφιλιμέν», στ. 16). Επομένως υπήρχε πλήρης κάλυψη της απαιτήσεως, μετά το πέρας της δίκης στο δικαστήριο της Τούρντα.

στ. 17-18 Συντηρητική κατάσχεση των χρημάτων που είχαν κατατεθεί στο Κριτήριο, με παρέμβαση του αντιδίκου του ενάγοντος στο δικαστήριο της Τούρντας. Το Κριτήριο επιφυλάσσεται μέχρις ότου αποφανθεί η Διοίκηση («κομισιόνι»)¹.

1. Βλ. εγγρ. 206 στ. 27. Η πίστωση του τιμήματος (εγγρ. 204) είχε γίνει, προφανώς, με έκδοση χρεωστικής ομολογίας, ίσως με τον τύπο της συναλλαγματικής που περιεχόταν στα διάφορα Έπιστολάρια των μέσων του 18^{ου} αι., για τα οποία βλ. Τρ. Σκλαβενίτη, ό.π. (εγγρ. 202 σημ. 2), σσ. 24-26. Η επιτροπή της τρανσυλβανικής Διοικήσεως («Κωμησιόνι»=Commissio) ήταν αρμόδια για τέτοιες διαφορές βάσει του Διατάγματος περί συναλλαγματικής (*Wechsel Ordnung*) της Μαρίας Θηρεσίας (1763). Η επιτροπή αποκτά αποκλειστική αρμοδιότητα για τα μέλη των ελληνικών εμπορικών Κομπανιών στην Τρανσυλβανία με το Προνόμιο του 1777 (βλ. ΕΚΣ, σσ. 96-98 και τις εκεί παραπομπές· το κείμενο του Προνομίου βλ. ό.π., σσ. 394-405).